

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Харченка Олексія Петровича, Гончарука Сергія Ігоровича, Мартин Світлани Іванівни, Бохняка Мирона Степановича, Реймера Володимира Євгеновича, Дацко Олесі Ігорівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини першої статті 3, статті 13, частини першої, пункту 1 частини третьої статті 17, частини четвертої статті 18, частини другої статті 171¹, частини першої статті 185 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

м. К и ї в
12 квітня 2018 року
№ 59-1(II)/2018

Справа № 3-176/2018 (1299/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни (секретар колегії) – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Харченка О.П., Гончарука С.І., Мартин С.І., Бохняка М.С., Реймера В.Є., Дацко О.І. щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень

пункту 1 частини першої статті 3, статті 13, частини першої, пункту 1 частини третьої статті 17, частини четвертої статті 18, частини другої статті 171¹, частини першої статті 185 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Харченко О.П., Гончарук С.І., Мартин С.І., Бохняк М.С., Реймер В.Є., Дацко О.І. звернулися до Конституційного Суду України з письмовим клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 24, 55, 124, 129, 150 Конституції України (конституційність) положень пункту 1 частини першої статті 3, статті 13, частини першої, пункту 1 частини третьої статті 17, частини четвертої статті 18, частини другої статті 171¹, частини першої статті 185 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Кодекс).

З доданих до конституційної скарги копій судових рішень вбачається, що ухвалою Вищого адміністративного суду України від 26 липня 2016 року „відмовлено у відкритті провадження в адміністративній справі за позовом Харченка О.П. до Президента України, Верховної Ради України в частині

вимог про визнання нечинним рішення Верховної Ради України від 2 червня 2016 року про прийняття Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“. Ухвалою Вищого адміністративного суду України від 30 січня 2017 року провадження у справі за позовом Харченка О.П. до Президента України, Верховної Ради України про зобов'язання вчинити дії, зокрема „зобов'язати Президента України подати до Верховної Ради України законопроект про визнання таким, що втратив чинність Закон України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“, ухваленого Верховною Радою України 2 червня 2016 року № 1401–VIII; зобов'язати Президента України підготувати і внести до Верховної Ради України нові законопроекти про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя) та про судоустрій і статус суддів, які не будуть порушувати конституційні права і свободи громадян України та передбачатимуть виборність суддів народом; зобов'язати Верховну Раду України на найближчому пленарному засіданні ухвалити рішення про визнання таким, що втратив чинність Закон України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII; зобов'язати Верховну Раду України підготувати і розглянути нові законопроекти про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя) та про судоустрій і статус суддів, які не будуть порушувати конституційні права і свободи громадян України та передбачатимуть виборність суддів“, закрито. Верховний Суд України постановою від 12 вересня 2017 року ухвалу Вищого адміністративного суду України від 30 січня 2017 року скасував (справу направлено до цього ж суду на новий розгляд), а ухвалу Вищого адміністративного суду України від 26 липня 2016 року залишив без змін.

Автори клопотання стверджують, що в результаті застосування судами України оспорюваних положень Кодексу порушено їхні конституційні права.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються, зокрема, конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Однією з підстав для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є неприйнятність конституційної скарги, яка визнається такою у разі, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (пункт 4 статті 62, частина четверта статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що у ній немає обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень пункту 1 частини першої статті 3, статті 13, частини першої, пункту 1 частини третьої статті 17, частини четвертої статті 18, частини другої статті 171¹, частини першої статті 185 Кодексу, а лише процитовано оспорювані положення Кодексу та приписи Конституції України.

Крім того, відповідно до пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту. З матеріалів справи вбачається, що Верховний Суд України постановою від 12 вересня 2017 року скасував ухвалу Вищого адміністративного суду України від 30 січня 2017 року і направив справу на

новий розгляд до Вищого адміністративного суду України. Таким чином автори клопотання не вичерпали всі національні засоби юридичного захисту.

Отже, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає конституційну скаргу неприйнятною, оскільки її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Харченка О.П., Гончарука С.І., Мартин С.І., Бохняка М.С., Реймера В.Є., Дацко О.І. щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини першої статті 3, статті 13, частини першої, пункту 1 частини третьої статті 17, частини четвертої статті 18, частини другої статті 171¹, частини першої статті 185 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4

статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ –
неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Запорожець М.П.

Мойсик В.Р.

Шапгала Н.К.